

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către directorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”, - M. Șcerbatiuc,

în cauza intentată la cererea administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord”, Magnet Victor, cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2016, prin care a fost admisă cererea administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord”, Magnet Victor privind validarea popririi față de terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”,

c o n s t a t ă :

La data de 04 august 2016 administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord” în proces de insolvență Magnet Victor a înaintat cerere privind validarea popririi, încasarea de la terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” suma datoriei de 24 476,49 lei și scutirea de la plata taxei de stat cu încasarea acesteia în folosul statului de la terțul poprit.

În motivarea cererii respective, administratorul insolvenței a invocat că, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din data de 13 iunie 2016 s-a dispus inițierea procesului de insolvență în privința debitorului „Dumbrava-Nord” Societate cu Răspundere Limitată cu desemnarea administratorului autorizat Magnet Victor, în calitate de administrator al procesului de insolvență.

Menționează că, în urma examinării documentelor activității economice și a documentelor de evidență contabilă a Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord”, administratorul procesului de insolvență Magnet Victor a constatat că între Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” și Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord” au fost stabilite raporturi juridice. Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între „Dumbrava-Nord” S.R.L. și S.R.L. „Vicosergo-MV” din 31 decembrie 2015, s-a stabilit că Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” nu și-a onorat obligația, acumulând față

de „Dumbrava-Nord” Societate cu Răspundere Limitată datorie în mărime de 24 476,49 lei.

În vederea înființării popririi, la data de 05 iulie 2016, administratorul procesului de insolabilitate al Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord” SRL, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție a înaintat în adresa terțului poprit Societate cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”, somație prin care a adus la cunoștință despre înființarea popririi și a solicitat ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să achite la contul de acumulare a administratorului sumele datorate. Însă, terțul poprit, până la moment nu a efectuat nici o plată pe contul de acumulare a administratorului și nici nu a consemnat suma datorată, deși a recepționat somația la data de 07 iulie 2016, fapt confirmat de avizul de recepție semnat. Acest fapt l-a determinat pe administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord” SRL - Magnet Victor, să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2016, a fost admisă cererea depusă de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord” în proces de insolabilitate Magnet Victor privind validarea popririi. S-a validat poprirea și s-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord” suma de 24 476,49 lei. S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 734,30 lei.

Instanța de insolabilitate a concluzionat că terțul poprit recunoaște existența raporturilor juridice dintre părți și datorie, însă afirmă că, bunurile primite de la Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord” conform facturilor fiscale au fost deteriorate și nu sunt de o calitate orespunzătoare, iar în susținerea poziției sale a prezentat Actul din 12 octombrie 2016.

Totodată instanța menționează că analizând Actul din 12 octombrie 2016 privind stabilirea materialelor de construcție primite de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” furnizate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord” necalitative, s-a stabilit că, acesta a fost întocmit după mai mult de trei ani de la semnarea ultimei facturi din 22 februarie 2013, respectiv nu poate fi stabilit indubitabil că calitatea proastă a mărfii transportată de către vânzătorul „Dumbrava Nord” Societate cu Răspundere Limitată îi este imputabilă ultimului, or probe ce ar confirma că Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” a notificat debitorul insolabil despre marfa necorespunzătoare nu au fost prezentate instanței. Actul menționat supra nu poate proba cu certitudine că bunurile deteriorate au fost vândute anume de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord”.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de insolabilitate, la data de 10 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, directorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” - M.Șcerbatiuc, a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Dumbrava Nord”, Magnet Victor, cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea hotărîrii instanței de insolabilitate ca emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Indică că între Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord” și Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”, începînd cu anul 2009 au existat relații economice de parteneriat, primul livrînd ultimului materiale de construcții pentru realizarea lor, iar recurentul la rîndul său, transferă pe cont or numerar mijloace bănești către intimat.

Invocă că pe parcursul anilor 2009-2014 s-au acumulat materiale de construcție neutilizabile, care au fost deteriorate în timpul transportării, fapt despre care intimatul a fost informat, însă nu s-a prezenta pentru a le ridica. Astfel, conform actului de constatare din 12 octombrie 2016, alcătuit de comisia formată de primarul satului Gordinești, raionul Edineț s-a stabilit materiale de construcție deteriorate în sumă de 24 476,46 lei. Consideră că instanța urma să aprecieze ca probă actul respectiv care demonstrează cauza formării datoriei față de furnizorul Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord”.

Mai menționează că instanța, fără temei, a făcut concluzia că materialele de construcție deteriorate ar putea fi fost primite și de la alți furnizori, deoarece ultima marfă expedită de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dumbrava-Nord” în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” a fost înregistrată în februarie 2013. Or, materialele deteriorate au fost selectate aparte pe parcursul anilor, despre care fapt administrația intimatului cunoștea, însă nu le-au ridicat. Consideră că instanța vădit unilateral, a examinat cauza dîndu-i câștig de cauză, totodată încălcînd drepturile terțului poprit.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca depus în afara termenului legal, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale respectivei legi.

Conform art. 8 din Legea insolabilității, hotărîrile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 116 al. (1,3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Materialele dosarului atestă că dispozitivul hotărîrii atacate cu recurs a fost pronunțat la data de 14 decembrie 2016, în prezența reprezentantului terțului poprit S.R.L. „Vicosergo-MV” – avocatul Martin Vasile, împuternicit prin mandatul din 12 octombrie 2016, anexat la materialele cauzei (f.d.20).

Curtea de Apel Bălți, la data de 06 ianuarie 2017, a expediat către Societatea cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV” copia hotărîrii din 14 decembrie 2016, emisă pe cazul dat. În cererea de recurs recurentul menționează că cu hotărîrea motivată a luat cunoștință la data de 10 ianuarie 2017, iar semnătura aplicată pe avizul de recepție datează cu 11 ianuarie 2017 (f.d.42). Cu toate acestea, recursul împotriva hotărîrii din 14 decembrie 2016 a fost expediat în adresa instanței prin intermediul oficiului poștal abia la data de 10 februarie 2017, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe plic (f.d.55), astfel cu încălcarea termenului legal de 15 zile prevăzut de lege. Relevant consideră instanța și faptul că recurentul nu solicită repunerea în termen a recursului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa și faptul că recurentul, cunoscând la 11 ianuarie 2017 despre conținutul hotărîrii emise de către instanța de insolabilitate, nu a luat măsurile necesare după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță contestarea la timp a actului de dispoziție a instanței de insolabilitate.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

Din considerentele enunțate Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de recurs declarată de către directorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”, - M.Șcerbatiuc, ca fiind depusă înafara termenului de procedură, fără a se pronunța asupra fondului.

În conformitate cu art. 427 alin. 1) lit. a), art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c I d e :

Se respinge recursul declarat de către directorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicosergo-MV”, - M.Șcerbatiuc, ca tardiv.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu